

«Em diuen Omega» (carta de comiat en quinze llengües romàniques); versió original de Joan Verdegall.

LLATÍ (versió de Jesús Bermúdez)

Nomen mihi est Omega.

Scribo hanc epistolam quia postremus sane latine locutor sum. Ubi natus sum, genitores certo me ultimum doctum litteras latinas futurum esse iam tunc sciebant. In me sita erat ipsius linguae summa spes, quae iam denique non superstes rerum mutationibus futurus esset, quae tunc tantae in Europa generarentur. Per diuturnam ipsam vitam, omnes labores mihi frustra fuerunt: potestates me non audiverunt, amicitiae ad me non animum attenderunt, familiaresque sequi non voluerunt. Tandem hodie, haec suprema verba in cara nostrorum maiorum lingua scribere statui, lingua quae periisse non debuisset.

Hereditas, pridie Kalendas Ianuarias anni: tria milia sex.

OCCITÀ (versió de Joan-Yves Casanòva)

Me dison Omega.

Estent lo darrier de parlar occitan, escriví aquela letra. Tre ma naissença, mas gents saupèron que seriaí lo darrier. Avian despausat en ieu l'esperança darriera d'una lenga que podia pus sobreviure als cambiaments venguts en Euròpa. Dins aqueles cents ans, mos esfoòrç foguèron vans : mas autoritats m'escotèron pas, mos amics m'acordèron ges d'interès e ma familha me seguiguèt pas. Uei, ai decidit d'escruiure aqueles mots darriers dins la lenga de mos reires, una lenga qu'auria pas degut desaparèisser. Eiretatge. 31 de decembre de 3005.

ARAGONÈS (versió de José Lera Alsina, membre del Grupo d'Estudios de la Fabla Chesa)

Me clamo Omega.

Só escribindo esta carta como lo zagüero fablán en aragonés. Allora, cuando yo nacié, los míos padris pro sabeban que lo sería. Agún así, me confieron la zagüera esperanza d'una lengua que ya no podría defenderse de las muitas cosas nuevas que los tiempos traírían ta Europa. En las más cien añadas de vida todos los míos empeños no han valíu pa cosa: los mandamases no m'han escuitáu, los amigos no m'han feito pon de caso y la familia no m'ha siguíu. Hoy he queríu escribir estas zagüeras palabras en la fabla propia y polida de los míos güelos y bisagüelos, en la lengua querida por las mías chens d'antismás; una lengua que no habría por qué haberse amortáu.

Herencia, cabo d'año 3005.

GALLEC (versió de Xosé-Henrique Costas)

Chámome omega.

Escribo esta carta como derradeiro falante de galego. Cando nacín, meus país xa sabían que o sería. Depositaran en min a derradeira esperanza dunha lingua que xa non podería sobrevivir ás mudanzas que se estaban a producir en Europa. Ao longo dos meus cen anos de vida, todos os meus esforzos foron inútiles: as autoridades non me escoitaron, as amizades non me fixeron caso e os familiares non me seguiron. Hoxe, decidín escribir estas derradeiras palabras na amada lingua dos meus devanceiros, unha lingua que nunca debeu desaparecer.

Herdanza, 31 de decembro do ano 3005.

FRANCOPROVENÇAL (versió de Dominique Stich)

J'é nom Omègâ.

Coment je su la dèrrière pèrsona que prège francoprovençâl, j'ècrivo ceta lèttra. Quand je su nèssu, mos parents saviant dèjà que je seré lo dèrrièr. Ils aviant betâ en mè la dèrrière èspèrance d'una lengoua que povèt adés pas més survivre ux changements arrevâs en Eropâ. Pendant cent ans, tós mos èfòrts ont ren balyè : les ôtoritâts m'ont pas acutâ, mos amis m'ont pas acordâ prod d'entèrèt et ma famelye m'at pas siuvi. U jour d'houé, j'é dècidâ d'ècrìre cetos dèrrièrs mots dens la brâva lengoua de mos pâres, una lengoua qu'arèt pas dû disparèt're.

Héretâjo, u 31 dècembro 3005.

PICARD (versió de Jean-Michel Eloy)

Ch'est mi qu'èj sus Omega.

Comme ch'est mi qu'èj sus ch'darin qui s'èdvise in picard, ch'est pour o que j'écris l'lette lo. Quante j'ai venu au mon.ne, mes parints i savoaitté déjo qu'cha sro mi ch'darin. Iz avoaitte infitché dins m'panche èl darin.ne espéranché d'un perlache éque tous chés cangemints qu'oz o vu in Europe i pouvoaitté pu l'tchitter vife. Chint ans durant èj m'ai échiné mais bernique : chés décideus i m'acoutoaitté mie, mes chochons i s'intéressoaitté point grandmint à mi, pis m'famile a n'o point suivi min cmin. Adon vlo qu'in.nui j'ai idéé d'écrire chés darins mots qu'os voéyez lo dins ch'perlache èque j'ai tchèr, echti qu'mes tayons i bèrdloaitte, un perlache qu'i y avoait mie de raison qu'i fuche invlé.

Chl'héritmint, 31 déchimbe 3005.

CATALÀ (versió de Joan Verdegàl)

Em diuen Omega.

Escric aquesta carta com a últim parlant de català. Quan vaig nàixer, els meus pares ja sabien que ho seria. Havien dipositat en mi la darrera esperança d'una llengua que ja no podria sobreviure als canvis que s'estaven produint a Europa. Al llarg dels meus cent anys de vida, tots els meus esforços han estat inútils: les autoritats no m'han escoltat, les amistats no m'han fet cas i els familiars no m'han seguit. Avui, he decidit escriure aquestes darreres paraules en la benvolguda llengua dels meus avantpassats, una llengua que no hauria d'haver desaparegut.

Herència, 31 de desembre de l'any 3005.

MIRANÈS (versió d'Amadeu Ferreira)

Chamo-me Omega.

Scribo esta carta como redadeiro falante de mirandés. Quando naci, mius pais yá sabien que lo iba a ser. Habien puosto an mi la redadeira sprança dua lhéngua que yá nun iba a ser capaça de subrebibir a las mudanças que se stában a passar an IOuropa. Al lhargo de ls mius cien anhos de bida, todos ls mius sfuorços fúrun ambalde: las outoridades nun me scuitórun, las amisades nun fazírun causo de mi i ls familiares nun benírun atrás de mi. Hoije, treminei a screbir estas redadeiras palabras na stimada lhéngua de ls mius antepassados, ua lhéngua que nun deberie de haber zaparecido.

Herencia, 31 de Dezembro de l'anho 3005.

JUDEOESPANYOL (versió de Rubén Montañés)

Me yamo Omega.

Eskrivo esta karta komo ultimo avlante de judeoespanyol. Kuando nasi, mis padres ya savian ke vo serlo. Metieron en mi la ultima esperanza de una lingua ke ya no puerdia sobrevivir a los truekos ke se produzian en Evropa. A el largo de mis sien ányos de vida, todos mis esforsos fueron vanos: las autoridades no me eskucharon, las amistades no me oyieron i los paryentes no me siguieron. Oy desidi eskrivir estas ultimas palavras en la presyada lingua de mis antepasados, una lingua ke no devia desapareser.

Erensia, 31 de disiembre del ányo 3005.

SARD (versió en sard logodorès de Tonino Rubattu)

Su nomen meu est Omega.

Iscrio custa littera che cando essera s'últimu chi faeddat su sardu. Daghi so nàschidu, babbu e mama ischian chi fia istadu s'últimu. Aian postu in custu fizu s'ispera de una limba chi no aiat póttidu agguantare a sas mudàntzias chi si fin produende in s'Europa.

In sos chent'annos de sa vida mia, sas fadigas e sas peelas sun bistadas debadas: sos meres chi cumandan e sos amigos non m'an dadu iscultu, ne sa familia m'at postu fattu.

E gai... oe appo detzisu de iscriere custas ùltimas paràulas in sa limba de sos mannos de deris, una limba chi mai creia potterat iscumpàrrer dae custa terra.

Eredu, 31 de su mese 'e Nadale de s'annu 3005.

FRIÛLÈS (versió de Rienzo Pellegrini)

Mi clami Omega.

I scrîf chiste letare dato ch'i soi l'ultin a fevelâ par furlan. Quant ch'i soi nassût, gno pari e me mari a savevin già ch'i sarès stât l'ultin. Lôr a vevin metude in me l'ultime sperance di une lenghe ch'a no podeve vivi pui cui gambiamens ch'a stevin capitant in Europe. In cent agns di vite, duc' i miei sfuars a son stâs dibant: las autoritâs no mi àn dât seont, i miei amis no mi àn fat câs e chei di cjase no mi son vignûs davôr. Vuè i ài decidût di scrivi chistes ultimes peraules ta la cjare lenghe di chei ch'a son vegnûs prime di me, une lenghe ch'a no veve di sparî.

Ereditât, 31 di dicembre dal an 3005.

CORS (versió de Jacques Fusina)

Mi chjamu Omega.

Cum'ò sò l'ultima persona à parlà u corsu, vogliu scrive sta lettera. À a mo nascita, i mo genitori sapianu digià ch'o saria l'ultimu. Avianu postu in mè l'ultima sperenza d'una lingua ch'un pudia digià più resiste à i cambiamenti nati in Auropa. Durante centu anni, tutti i mo sforzi funu in dernu : l'auturitâ ùn m'anu statu à sente, i mo amichi ùn m'anu purtatu tantu interessu è a mo famiglia ùn m'hà seguitatu. Oghje, mi sò decisu à scrive st'ultime parulle ind'a cara lingua di i mo antenati, una lingua ch'un averia micca da esse sparita.

Eredità, u 31 di dicembre di u 3005.

ASTURIA (versió d'Álvaro Arias Cabal)

Llámome Omega.

Escribo esta carta como l'últimu falante d'asturianu. Al nacer mios pas sabíen yá que diba selo. Punxeran en mi la esperanza postrera d'una llingua que yá nun diba poder caltenese colos cambeos que se taben produciendo n'Europa. En cien años de vida, tolos esfuerzos foron inútiles: les autoridaes nun m'escucharon, les amistaes nun fixeron casu y los familiares nun me siguieron. Güei, decidí escribir estes últimes palabres na querida llingua de mios antepasaos, una llingua que nun debería tar desaparecida.

Herencia, 31 de diciembre del año 3005.

RETOROMÀNIC (versió de Clau Solèr)

Jau hai num Omega.

Essend la davosa persuna che discurra rumantsch, scriv jau questa charta. Cura ch'jau sun naschì, savevan mes geniturs gia ch'jau fiss il davos. Els avevan tschentà en mai la davosa speranza d'ina lingua che na pudeva gia betg pli survivor cun las midadas succedidas en l'Europa. Durant tschient onns èn tut mes sforzs stads vans: las autoritads na m'han betg tadlà, mes amis na m'han betg accordà blera atenziun e mia famiglia na m'ha betg suandà. Oz hai jau decidì da scriver quests davos plets en mia chara lingua da mes babuns, ina lingua che n'avess betg stuì sparir.

Ierta, 31 da december 3005.

LADÍ (versió de Gerda Videsott)

Ie à inom Omega.

Ie scrive chesta letra desche ultim che rejona ladin. Canche i son nasciù, savova mi genitours bele che i l fosse stè. Ai à metù te me l'ultima speranza per n lingaz, che ne fova nia plu bon da souravive a gaoja dles mudazions antervegnudes t'Europa. Te mi cent agn de vita, é endere duc mi sforc stés per nia: les autorités ne me à nia scouté su, mi amisc ne me à nia metù averda y mi familiars ne me é nia vegnus dò. Encuei ài perchel tout la dezijon da scrive chestes ultimes paroles tl cer lingaz de mi antenac, n lingaz che ne essa nia podù morí fora.

Arpejon, 31 de dezember 3005.

